

30/9 07.

Kære Edvard!

Jid jeg kært sende Dig lidt af denne
delte Septemberdag, jeg er vis paa, at
den vilde bringe Dig Lindring og Glæde!
Du kuper nok vist stille Bage, i
Andet ligger som et Feil, og alle Høstens
Færdsøer blande sig deri. Der er
en saa usigelig ^LTræd og Bemod i det
absammen, at man ligesom længe efter
at sønke sig ind i det. Er det os beg-
gets som har forandret os, spørger
Du. Tank, jeg tror ikke, at hverken
Du eller Jo har forandret os, jeg tror
overhovedet ikke, at Der Indre egentlig
forandres. Derhil føler vi for ens-
for alt det, som vi opiggenem Aarene
har elsket. Men vistnok kan de
Forholde, som vi lever i, føre for-
skjellige Besøglere med sig i vort
indre Liv, undertiden friskt Veir med
Vind og Sol, - men undertiden ogsaa Vind-
pille, hvori vi ligger som i Gødvaand.
Jeg føler selv undertiden denne

Takket og Lilked i mig, men derfor
gis jⁱ ikke Modt op. Det vilde næsten
være underligt, om M^{an} var anderledes.

Tak Dig, hvorledes jeg daglig sidder
her paa Kontoret og man kansen-
brere mine Kræfter paa det for
Erfarsen nødvendig Opgavearbeid, og
lertid Aar ud og Aar ind - imellem med
10 Minutters Pause - streve med
den vellygnede Kandsalgi med deraf
følgende Kuleit, - kan jⁱ de mindre
mig paa, at naar jⁱ om Aftenen
kommer hjem, ere mine Kræfter for
Dagen forsaavidt opbrugte, at der ikke
bliver noget Overflud tilbage, som kan
slaa ud i egentlig Glæde? Jeg har
jⁱ ogsaa i Jaa lang Tids maattet
spazere mig paa alle Kanter baade
af den ene og den anden Grund. Og
nu efter Faren, som skulde frisket mig
op. Takket være Maaen, følte jⁱ
mig jⁱ Jaa langt fra frisket ved Njem-
Kontoret, at jⁱ følte mig helt og ypen-
nemmen medlyst og nedfor baade
paa Kroppen og sjelfølelse ogsaa ind-
vendig. Og alt dette har naturligvis

Du ogsaa faaet føle af mig. Og
naar du saa kommer paa den "gam-
le Frants", saa kan jeg godt forestaa, at
du fristes til at sige, om vi her
forandret os. Men jeg tror ikke, at vi
behøver at løbe os løse ind i hin-
anden, for vi vil finde os uforan-
drede, det føles vi nok begge to, og
det har vi i et fieblik saar følt
saa intenst, som om vi var 10 Aar.
Det vil vi aldrig glemme. Og naar
det engang blir Høst - en saadan
Julle Septemberdag - saa vi blir
gamle, saa skal vi glæde os i
hinanden ligesaa vist som vi elsker
en saadan September. I de mindste
inderlige end Kvartaler. ~~At~~ Vi bli
nu ikke gamle saa snart, men vi
brøgt en liden "Trippelse" engang
imellem, haade Du og jeg. Naar
du nu har aavnfaet Karlebad,
og kommer ind i Europa og faar leve
i og med din Kunst, saa find en
Porten Lovfriskhed herop til mig i
min Julle Ensomhed - og saa til
næste Aar - ja kald mig betviv-
dig, om du vil - men da skal

vi mødes, jeg har et berømt Haar
om baade Musikfesten i Götter-
haugen og Bayreuth. I den senere
Tid har Forretningene gaaet bedre,
saa jeg har faaet nyt Mod. Og naar
nu Mor og Dagmar kommer at bo
hos os indtil Naaren, saa vil dette
ogsaa i økonomisk Henseende blive
en Lettelse. Og saa skal det nok
blive en Raad! Vi skal leve saa
fille og forelsket, og saa - tank
lette saa Vinene til Naaren til
Musikfesten! Trives Mod!

Tak for Dit Brev igaar, vi faar
baade, at Mavekatarrhen Krim var
akut, - en Renselse - saa at Ma-
ven vil tage deffobedre imod
Karlshadervandets Udsejlelser -
det er underligt at tænke mig, I der
demede mig, - det er vel fille.
Ja - naar jeg tænker paa ifjor -
saa forestaa jeg godt, hvor nedfor
du maa føle dig, ifjor i aar da
I er to Patscher. Men husk
paa, at det er med dem, som man
tager, saa bliver det bedre bayfles.

God Bedrijs, bezzeto! Erik Frold-
haugens og Nochts Skaal og gam-
le Norges med, og Utladslens,
og Kristens, og Sufannes og det
lange ~~og~~! Saa skal vi se
det glæder nok. En jaadan Skaal
med Brønden hver Dag - det maa
holpe! Det er brett at se over til
Froldhaugen nu med de hekkede Bønder-
skotter og den nedfaldre Flagstang. Vid
vi kunde gjøre ligesaa hos os; luk-
ke Natikken og sige sig selv til
Eto. I siges til mig selv: bare
Taalmodighed, saa kommer det nok. For-
leden Dag kendte jeg mit Føfkesvare -
det laug brum - fra Gangen fra Frold-
haugen; Her er nemlig nu en hel Del til-
sing, haade sara og jusa i Viken mellem
Køfene vare. Det er Nofken Lyndal
forhølle dig, hvor det lyf det er at ligge
det i Baanden en jaadan Dos jam idag og
nappe af den ene Løkkere end den anden.
Forøvrigt har jeg freundeles holdt mig
i faldskandis, Ro, siden du recite, - ikke
gaet en eneste Tur. Men jeg bezzender
ogsaa at føle Resultatene i Form
af Bedrijs. Nu er jeg saa det Hadium,

af Appetit og min bedste Medicin.
Respektfuldt men fakkisk. - Obliga-
tionen N. 1412 hentede jeg i Banken
for jeg ogsaa fik det Brev, hvorpaa
jeg laaede Bommen og sendte Oblig-
ationen til Henriquez. Hr. Thersen var
med! Nogle glemme jeg, til de kom-
mer hjem. Et Dankobrev, som kom
hertil med 1000 Rmf., af Kungelid paa
Konvolutten fra Brestkopf & Kärtel, sendte
jeg ogsaa til sin Adresse: Karlsbad.
Brevmod kom her en Takke fra Jannens
Korlejer, hvilken jeg hentede fra Toldboden,
hvor den var aabnet. Den indehaelt
den nye Udgave af Op. 7913, 6 Exem-
plarer af hver. Da det maaske ikke
vunker dem til sig, oppbejler jeg
nærmere Ordre fra dig. Til du give
mig et Exemplar af N. 13, som
jeg saa gerne vil have! Tak for
du ha, jeg ved, du give mig det. Og
Tak for Sangene, jeg er saa glad, for
di du har gaaet Marcens Tilbage
om at tage dem. Det er undulig
med det - i al deres Lidenskab er de
dog noget af mit eget indre jeg,
ikke et Produkt af bare F. C. B.
Jom Disproct og andet Jaadant, men
virkelig af det, som du vilde

Kalde "den gamle Frants". Derfor er
ji glad i dem, og derfor er du ogsaa
glad i dem. Tak skal du ha, for-
di du agerer Jorden moder ved
at bringe dem "udi Trykken". J
sender dem ganske snart. Honorar har
jeg ikke needet, men "det bedste er godt
nok"; du kan vide, ji vilde blive
glad derved. - Paa Trost hangen er
alt vel. Godt Nyt for Malin.
Nordal er en paulodet's Mand.
Lev vel, i vor kjærlig hilsen
fra Marie beysto! og fra
Jin

Frants: